

ת"פ 2198/08/12 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י נגד סמיון אוסובטסקי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 2198-08-12 מדינת ישראל נ' אוסובטסקי
בפני כב' השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י
ע"י ב"כ עו"ד רינת מזרחי
נגד
סמיון אוסובטסקי

ע"י ב"כ עו"ד רונן סמולסקי

הכרעת דין

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 24.2.12 בשעה 00:30 או בסמוך לה, הבחין יניב בלקין (להלן: "המתלונן"), אשר עבד במועדון ה"נייט בר" באריאל, בנאשם מגיע למקום, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בהמשך, היה הנאשם מעורב בקטטה בתוך המועדון, והוא הוצא מהמועדון על ידי המתלונן ושני מאבטחים נוספים. או אז פנה הנאשם למתלונן ואמר לו "יש לך רכב יפה, אתה תשלם על זה".

למחרת מצא המתלונן את רכבו כשצמיגיו מנוקבים.

לפיכך, נטען כי הנאשם איים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו במטרה להפחידו או להקניטו.

2. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום, כאשר לטענתו אכן היה במועדון ה"נייט בר" באריאל, אולם הכחיש כי פנה אל המתלונן באיימו עליו. הנאשם אישר כי היו חילופי דחיפות בינו לבין אחר בתוך המועדון, ועל רקע זה, הוצא על ידי המתלונן מהמועדון, תוך שהמתלונן ואחרים השתמשו כלפיו בכוח, ובעטו בו.

3. משכך, נשמעו הראיות, כאשר מטעם המאשימה העידו המתלונן, ברוך חדד (בעל המועדון) (להלן: "ברוך") וקיריל גיטלין (מאבטח במועדון) (להלן: "קיריל").

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

כמו כן, הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים - הודעת המתלונן מיום 26.2.12 (ת/1); חשבונית בגין תיקון צמיגי מכוניתו של המתלונן (ת/2); והודעת הנאשם מיום 4.3.12 (ת/3).

תמצית ראיות המאשימה

4. לגרסת המתלונן, מועדון ה"נייט בר" באריאל היה בבעלותו והוא מכר אותו לברוך. המתלונן מכיר את הנאשם כאחד מלקוחות המועדון. בשל קטטה שהנאשם היה מעורב בה בעבר במועדון נהג המתלונן שלא להכניס את הנאשם למועדון.

המתלונן סיפר כי במועד האירוע הגיע למועדון על מנת לעזור לברוך, כמאבטח, זאת בשל היותו בעל הכשרה בתחום האבטחה.

ביום האירוע, הנאשם נראה שיכור, ובכל זאת, החליט ברוך להתיר לו להיכנס למועדון. בשלב מסוים החל "בלאגן", דהיינו, הנאשם היה מעורב ב"ויכוחים ודחיפות" ובשל כך, הוצא מהמועדון על ידי המתלונן וברוך.

לאחר מכן, מחוץ למועדון, החלו ויכוחים בין המעורבים, ואז אמר הנאשם למתלונן **"יש לך אוטו יפה, תשמור עליו, אולי צפה פגיעה, משהו כזה"** (עמ' 5, ש' 21-22), וזאת כשהם עומדים בסמוך לרכבו של המתלונן, המוכר לתושבי אריאל כבעל הרכב.

המתלונן הדגיש כי הנאשם לא הוצא מהמקום באמצעות אגרופים, אלא על ידי הדיפתו החוצה, כפי שלמד בקורס ההכשרה.

בבוקר שלמחרת, כאשר המתלונן יצא מביתו, הבחין כי שני הצמיגים של רכבו מנוקבים. המתלונן, אשר היה משוכנע כי הנאשם עמד מאחורי המעשה בגין ארועי היום שקדם, ניגש לבית הנאשם ודרש ממנו כסף בעבור תיקון הצמיגים. אז השתולל הנאשם וצעק שיהרוג אותו ואף תפס בחולצתו של המתלונן.

המתלונן תיאר את הרגשתו עת הנאשם השמיע בפניו את דברי האיום, ואמר כי אכן חש מאוים (עמ' 5, ש' 28), והוסיף כי לאחר האירוע הנטען בכתב האישום, עת פגש במקרה בנאשם ב"פיצוציה" באריאל, הביט הנאשם במתלונן במבט מאיים, עובדה שגרמה לאשת המתלונן לחשוש. עוד הוסיף כי פנה לנאשם ושאל אותו מדוע הוא מביט בו כך והנאשם, בתגובה, החל להשתולל ולקלל ברוסית (עמ' 9, ש' 20).

5. ברוך חدد העיד כי רכש את המועדון מהמתלונן וכי ביום האירוע עמד מחוץ למועדון, יחד עם המתלונן וקיריל, כמאבטח. לדבריו, הנאשם הגיע למועדון יחד עם שני חברים. לאחר מכן, נקראו המתלונן, ברוך וקיריל אל תוך המועדון בשל קטטה שפרצה בפנים. הם ניגשו לנאשם והוציאו אותו אל מחוץ למועדון, כאשר המתלונן ממשיך ומוציא אותו "ממש החוצה לכניסה" (עמ' 13, ש' 15). לאחר שהמתלונן אמר לנאשם שהוא לא יכנס יותר למקום, אמר לו הנאשם **"אתה עושה טעות, יש לך אוטו יפה, תשמור עליו"** (עמ' 14, ש' 15). יום לאחר מכן נודע לברוך מפי המתלונן, כי חתכו לאחרון את

צמיגי רכבו.

העד אישר כי במועדון מצלמות אבטחה וכי המשטרה לא ביקשה לתפוס את סרטוני האבטחה (עמ' 15, ש' 19).

6. קיריל גיטלין העיד שכאשר עמד בכניסה למועדון, בעמדת המאבטח, ראה את הנאשם מגיע עם חבריו, ונראה שאלה היו כבר שתויים. הנאשם נכנס למועדון, ולאחר מספר דקות נקראו קיריל והמתלונן פנימה בשל "מכות". קיריל הבחין בנאשם ובחברו כשהם דוחפים אנשים אחרים, ואז הוא והמתלונן הוציאו את הנאשם במשיכה, חרף התנגדותו (עמ' 17, ש' 10). בתארו את חילופי הדברים בין הנאשם למתלונן, סיפר כי הנאשם ביקש לחזור למועדון והמתלונן אסר עליו להיכנס בשל העובדה ש"הלך מכות" ו"עשה בלאגן" (עמ' 17, ש' 15). השניים התווכחו, "היו דחיפות כזה במדרגות הצרות האלה", ואז הנאשם אמר למתלונן "**אתה תשלם על זה, יש לך אוטו יפה**" (עמ' 17, ש' 18). קיריל ציין שכולם באריאל מכירים את רכבו של המתלונן.

קיריל הבהיר כי המתלונן לא ביקש ממנו למסור הודעה במשטרה על שאירע במועדון, אלא היתה זו המשטרה שפנתה אליו וביקשה שיספר על שאירע באותו הערב. עוד סיפר כי חודש וחצי עובר למועד מסירת עדותו בבית המשפט, נתקל בנאשם ב"פיצוציה" וזה החל לקלל אותו. קיריל לא פנה למשטרה בגין כך, אולם עידכן את התובעת המטפלת בתיק בנוגע לארוע זה.

גרסת הנאשם

7. בהודעתו במשטרה (**ת/3**) אישר הנאשם כי הגיע בליל הארוע למועדון. כן אישר כי בתוך המועדון הוא וחברו דחפו אחד את השני, אולם טען כי עשו זאת "בקטע של צחוק" (ש' 10). הנאשם הכחיש כי היה שיכור, אולם אישר כי היה "בסטלה" וכי שתה וודקה (ש' 14-16). משנשאל הנאשם אם איים על המתלונן באומרו "יש לך רכב יפה, אתה תשלם על זה" - השיב "לא זכור לי שאמרתי כאלו דברים... לא זכור לי שאיימתי" (ש' 23, ש' 28).

הנאשם טען כי המתלונן הגיע אליו לבית, איים עליו, תפס אותו בחולצה, הרים יד עם אגרופים ואיים לתת לו בוקס (ש' 28).

8. בבית המשפט סיפר הנאשם כי בליל הארוע הגיע יחד עם חבריו למועדון. לאחר זמן מה, החלו הוא וחברו לדחוף אחד את השני "בצחוק". הנאשם אישר כי הוא לא יודע אם המאבטחים ידעו שזה היה בצחוק (עמ' 22, ש' 13). לדבריו, אז הגיעו מאבטחי המועדון, ובהם המתלונן, ודחפו אותו אל מחוץ למועדון, כאשר בהמשך הפכו הדחיפות לבעיטות, ונאמר לו שלא יגיע אל המקום יותר. הנאשם סיפר כי לאחר שהרביצו לו ובעטו בו בחר להסתובב וללכת מן המקום (עמ' 22, ש' 21).

הנאשם תהה מדוע המאבטחים לא הרחיקו את חברו ואילו פעלו להרחיק אותו דווקא, והעלה השערה לפיה "שלושת עדי התביעה עשו קנוניה ורצו להלביש עלי את האיום הזה" (עמ' 22, ש' 24).

הנאשם הופנה לכך כי בהודעתו במשטרה מסר שאינו זוכר אם הפנה את דברי האיום המיוחסים לו למתלונן והשיב "אמרתי לא זכור לי שאמרתי משהו כזה" ולאחר מכן, תיקן ואמר "הכוונה ללא אמרתי" (עמ' 22, ש' 32-28).

הנאשם נשאל מדוע לא הביא עדים שיתמכו בגירסתו והשיב כי "החברים לא רוצים לבוא להעיד" (עמ' 23, ש' 10) ומשנשאל מיהם אותם עדים, השיב "לא זכור לי מה שמו של העד שלא רוצה לבוא להעיד" (עמ' 23, ש' 17).

לשאלה מדוע לא מסר הנאשם בהודעתו כי המאבטחים בעטו בו, השיב "במשטרה לא נזכרתי בזה ופה נזכרתי בזה. זה פשוט עלה לי בראש אח"כ... לא באתי להתלונן על אף אחד ולכן לא אמרתי" (עמ' 24, ש' 8). לאחר מכן, משנשאל הנאשם על ידי בית המשפט אם "הבעיטות לא היו?", השיב "נגיד שלא היו" (עמ' 24, ש' 16).

עוד הוסיף הנאשם כי יום לאחר הארוע הגיעו לביתו המתלונן, ברוך וקיריל, והשלושה דרשו כסף אודות הנזק שנגרם לגלגלי מכוניתו של המתלונן (עמ' 24, ש' 24). הנאשם נשאל מדוע לא סיפר על כך בהודעה במשטרה והשיב "כנראה שזה לא עלה לי בראש באותו רגע" (עמ' 24, ש' 31).

עם תום עדותו של הנאשם, ובסטייה מסדרי הדין, ביקש ב"כ הנאשם להשיב אל דוכן העדים את ברוך וקיריל, זאת לאור גירסתו המפתיעה של הנאשם על דוכן העדים.

ברוך וקיריל הוחזרו אל דוכן העדים והכחישו את שמסר הנאשם בנוגע להגעתם יחד עם המתלונן לבית הנאשם ודרישת הכסף מן הנאשם (עמ' 28-29).

9. בסיכומיו, ביקש הסנגור לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. לטענתו, "למתלונן יש משהו נגד הנאשם". זאת למד מכך שהמתלונן סירב להכניס את הנאשם למועדון בעבר ומכך שהמתלונן היה הרוח החיה בהוצאת הנאשם בכוח מהמועדון.

עוד טען הסנגור למחדל חקירה, בכך שמצלמות האבטחה במועדון לא נתפסו על ידי המשטרה, ויתכן שהיה בהן כדי לשפוך אור על שהתרחש במועדון בעת הארוע.

לבסוף, נטען כי הנאשם לא הכיר את מכוניתו של המתלונן וכי המתלונן לא ראה בדבריו של הנאשם איום.

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי במוציגים ובפרוטוקול הדיון, אני מעדיף את עדותם של עדי התביעה, אשר נמצאו מהימנות בעיני, על פני גרסתו הבלתי מהימנה של הנאשם.

א. בניגוד לטענת הסנגור, לא התרשמתי כי למתלונן מגמת הפללה כלפי הנאשם. המתלונן העיד בפני בכנות כי יתכן ולא היה מגיש תלונה כנגד הנאשם אם צמיגי מכוניתו לא היו מנוקבים ביום

שלאחר האיום (עמ' 9, ש' 29) - זאת חרף העובדה כי בעת השמעת האיום מצד הנאשם חש מאיום (עמ' 5, ש' 28). המתלונן הקפיד לדייק במלל שנאמר לו על ידי הנאשם. המתלונן לא הפריז בתארו את התנהגותו של הנאשם בעת הארוע ולאחריו. כללו של דבר, לא התרשמתי כי למתלונן מניע להעליל על הנאשם דברים שלא אמר ולא עשה.

ב. חיזוק משמעותי לעדותו של המתלונן ניתן למצוא בעדויות ברוך חדד וקיריל גיטלין, אשר סייעו בהוצאת הנאשם מן המועדון והיו עדים לאמירה המאיימת מצד הנאשם. עדויותיהם של השניים משתלבות בעדותו של המתלונן ומשלימות אותה. שני העדים מסרו כי עמדו בסמוך למתלונן ולנאשם כשזה האחרון השמיע את דברי האיום כלפי הנאשם. השניים שמעו את אותו גרעין איום שהפנה הנאשם כלפי המתלונן **"אתה עושה טעות, יש לך אוטו יפה, תשמור עליו"** או **"אתה תשלם על זה, יש לך אוטו יפה"** - כל זאת, כאשר רכב המתלונן חונה בסמוך למקום הימצאם של המתלונן והנאשם, וכאשר נהיר וברור כי באמירתו זו, מכוון הנאשם לרכבו של המתלונן.

ג. גירסתו של הנאשם אינה מהימנה עלי. הנאשם הודה כי הגיע למועדון כשהוא "מסטול", דהיינו כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים; הנאשם הודה כי הוצא מן המועדון בשל תיגרת ידיים ודחיפות בינו לבין חברו, אם כי טען שהדחיפות היו "בצחוק" - בכך חיזוק משמעותי לגירסת עדי התביעה, לפיה נאלצו להוציא את הנאשם בכוח מן המועדון בשל קטטה. אינני מקבל גירסת הנאשם לפיה לאחר שהוצא מן המועדון בכוח (בדחיפות ובבעיטות), נאות "להסתובב" ו"ללכת מן המקום" ועדיפה עלי גירסת עדי התביעה לפיה משהוצא הנאשם מהמועדון ניסה לחזור אליו, תוך דחיפות ידיים וויכוחים עם המתלונן (עמ' 20, ש' 10).

ד. הנאשם בחר להוסיף כי המתלונן ושני עדי התביעה בעטו בו בעת הוצאתו מהמועדון, גירסה שלא בא זיכרה בהודעתו במשטרה חרף חשיבות הדברים; הנאשם בחר להוסיף כי יום למחרת הארוע הגיעו לביתו המתלונן ושני עדי התביעה ודרשו ממנו כסף עבור הנזק שגרם, לכאורה, לצמיגי רכבו של המתלונן. גם גירסה זו לא בא זיכרה בהודעת הנאשם במשטרה והיא הוכחה נמרצות על ידי עדי התביעה שהוחזרו לדוכן העדים לצורך שמיעת התייחסותם לדברים מאוחרים אלה.

וידגש - הנאשם נמנע מלהביא עדי הגנה מטעמו לתמיכה בגירסתו באשר להתנהגות המאבטחים כלפיו ובאשר לדין ודברים בינו לבין המתלונן בעת הארוע. כך למשל, יכול היה הנאשם להביא לעדות את חברו שעל פי הנטען "התבדח" עימו בדחיפות ידיים בתוך המועדון. עוד יכול היה הנאשם להביא לעדות את חבריו עימם הגיע למועדון, או את הוריו לענין הגעת המתלונן ושני עדי התביעה לביתו למחרת הארוע.

עוד יצויין, כי בחקירתו במשטרה לא הכחיש הנאשם באופן מפורש את האמירה המאיימת שיוחסה לו בכתב האישום, אלא טען כי הוא לא זוכר שאמר את הדברים - גם בכך יש כדי לחזק ראיות התביעה.

ה. בניגוד להשערת הנאשם לפיה עדי התביעה עשו קנוניה כנגדו, אין אני סבור כי עדי התביעה

חברו יחד כדי להפיל את הנאשם. התרשמתי כי העדים סיפרו את שאירע בליל הארוע, איש איש מנקודת מבטו, ומבלי שתיאמו ביניהם גירסאות.

11. לאור האמור לעיל, אני קובע כי הנאשם הוצא מן המועדון על ידי עדי התביעה לאחר שהיה מעורב בקטטה בתוך המועדון, ובהיותו נתון תחת השפעת משקאות משכרים. בעת ששהה יחד עם המתלונן מחוץ למועדון, ליד רכב המתלונן, איים הנאשם על המתלונן בפגיעה בנכס השייך לו, כשהוא אומר לו "יש לך אוטו יפה, תשמור עליו", וזאת בכדי להפחידו או להקניטו.

השתכנעתי כי בעת הארוע היו עדי התביעה מאבטחים, וככאלה נתונה היתה להם הסמכות לפעול להוצאת הנאשם מהמועדון, בכוח סביר, לאחר שהיה מעורב בקטטה ובהיותו נתון תחת השפעת משקאות משכרים.

12. לענין מחדל תפיסת מצלמות האבטחה מהמועדון - אכן "אין להשלים עם מצב שבו רשויות החקירה מנעות מלתפוס ראיות רבות ואיכותיות ככל שניתן על מנת שתונח בפני בית המשפט תשתית ראייתית מקיפה ממנה ניתן יהיה ללמוד על התמונה העובדתית לאשורה" (ע"פ 12/5633 **און ניימן נ' מדינת ישראל**, פסקה 50). יחד עם זאת, בהינתן תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של הנאשם, הרי שאין בקיומם של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

יתכן ותפיסת מצלמות האבטחה מהמועדון יכולה היתה ללמדנו על שהתרחש במועדון עצמו, דהיינו, על תיגרת הידיים בין הנאשם לבין חברו ועל הוצאת הנאשם מן המועדון בכוח על ידי עדי התביעה. ואולם, בכל הנוגע לארועים אשר התרחשו מחוץ למועדון, לרבות דברי הנאשם והמתלונן האחד כלפי השני, דומה כי לא היה במצלמות האבטחה כדי להועיל. כל זאת בהינתן העובדה כי עדי התביעה נמצאו מהימנים על ידי וכי חלקים מגרסת הנאשם חיזקו דבריהם.

על כן, לא ניתן לומר כי הנאשם קופח בהגנתו בהימנעות המשטרה מלתפוס את מצלמות האבטחה.

13. לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג תשרי, 07 אוקטובר 2014, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רות צמח, עו"ד יסמין ישראלי והנאשם.